मेध्यः काण्वः।इन्द्रः। प्रगाथः (विषमा बृहती समा सतोबृहती)।

पुतत्तं इन्द्र वीयं गीभिर्गृणन्ति कारवः।

ते स्तोर्भन्त ऊर्जमावन्घृतश्चर्तं पौरासौ नक्षन्धीतिभिः॥ ८.०५४.०१

इन्द्र- परमेश्वर । एतत्- इदम् । ते- तव । वीर्यम् । गीर्भः- वाग्भिः । कारवः- कर्मशीलाः । गृणन्ति- स्तुवन्ति । ते- अमी । स्तोभन्तः- स्तुवन्तः । ऊर्जं- प्राणं बलं वा । ऊर्ज प्राणबलयोः । आवन्- प्रापुः । घृतश्चुतम्- जीवोदकस्रावकम् । धीतिभिः- धीभिः । पौरासः- शारीराः । नक्षन्- व्याप्नुवन्ति ॥१ ॥

नक्षेन्त इन्द्रमवेसे सुकृत्यया येषां सुतेषु मन्देसे।

यथा संवर्ते अमेद्ो यथा कृश एवास्मे ईन्द्र मत्स्व॥ ८.०५४.०२

येषाम्। सुतेषु- निष्पादनेषु। मन्दसे- तुष्यसि। ते। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। अवसे- रक्षायै। सुकृत्यया- शोभनकर्मणा। नक्षन्त- व्याप्नुवन्ति। यथा। संवर्ते- तपिस सम्यग्वर्तमाने। यथा। कृशे- तपसा कार्श्यं गते। अमदः- तुष्यिस। एव- तथा। अस्मे- अस्मासु। इन्द्र। मत्स्व- तुष्टो भव॥२॥

आ नो विश्वे सुजोषेसो देवसो गन्तुनोप नः।

वसेवो रुद्रा अवसे नु आ गमञ्खूण्वन्तुं मुरुत्वे हर्वम्॥ ८.०५४.०३

विश्वे- सर्वे । सजोषसः- समानप्रीतयः । देवासः- देवाः । नः- अस्मान् । आ उप गन्तन-आगच्छत । वसवः- शरण्याः । रुद्राः- द्रवणशीलाः । अवसे- रक्षाये । नः- अस्मान् । आ गमन्-आगच्छन्तु । मरुतः- वाताः प्राणविशेषा वा । हवम्- आह्वानम् । शृण्वन्तु ॥३॥

पूषा विष्णुईवेनं में सरस्वत्यवेन्तु सप्त सिन्धेवः।

आपो वातः पर्वतासो वनस्पतिः शृणोतुं पृथिवी हर्वम्॥ ८.०५४.०४

पूषा- पोषको मार्गदर्शी सूर्यः। विष्णुः- परमात्मा। सरस्वती- रसचोदनशक्तिः। सप्त सिन्धवः-सप्तभूमिकोन्मुखमूलशक्तिधाराः। मे- मम। हवनम्- हवनोपलक्षितोपासनम्। अवन्तु- रक्षन्तु। आपः- जीवोदकानि। वातः- वायुः प्राणः। पर्वतासः- मेघा गिरयो वा स्थैर्यप्रतीकाः। वनस्पतिः-वृक्षो भौमभोगप्रतीकः। पृथिवी- भूमिः। हवम्- आह्वानम्। शृणोतु- शृण्वन्तु ॥४॥

यदिन्द्र राधो अस्ति ते माघौनं मघवत्तम।

तेने नो बोधि सधुमाद्यों वृधे भगौ द्गनायं वृत्रहन्॥ ८.०५४.०५

वृत्रहन्- आवरणबाधक । इन्द्र- परमेश्वर । मघवत्तम- अतिशयेन सम्पद्वन् । माघोनम्- सम्पद्युक्ता । राधः- संसिद्धिः । यत्- या । ते- त्वदीया । अस्ति- भवति । तेन- तया । नः- अस्मान् । सधमाद्यः- सहमादकः सन् । भगः- भगवान् सन् । वृधे- वृद्ध्यै । दानाय । बोधि- बोधय ॥५॥

आर्जिपते नृपते त्वमिद्धि नो वाज आ विक्षि सुक्रतो।

वीती होत्राभिरुत देववीतिभिः सस्वांसो वि श्रीण्वरे॥ ८.०५४.०६

आजिपते- सेनापते। नृपते- नृणां पालक। सुक्रतो- सुसङ्कल्प। त्वम्। होत्राभिः- वाग्भिः। उत-अपि च। देववीतिभिः- हव्यैः। वीती- भोक्ता सन्। हि- खलु। नः- अस्मान्। वाजे- युद्धे। आ वक्षि- आवहसि। ससवांसः- हव्यवन्तो यजमानाः। वि- विशेषेण। शृण्विरे- श्रूयन्ते॥६॥

सन्ति ह्यश्यं आशिष् इन्द्र आयुर्जनीनाम्।

अस्मान्नेक्षस्व मघवन्नुपावेसे धुक्षस्वं पिप्युषीमिषेम्॥ ८.०५४.०७

अर्थे- आर्यशीले । इन्द्रे- परमेश्वरे । आयुः आशिषः । सन्ति- भवन्ति । हि- खलु । मघवन्-इन्द्र । अस्मान्- नः । अवसे- रक्षाये । नक्षस्व- व्याप्नुहि । पिप्युषीम्- पालियत्रीम् । इषम्-सदेषणाम् । धुक्षस्व ॥७ ॥

वयं तं इन्द्र स्तोमेभिर्विधेम त्वम्स्माकं शतकतो।

मिं स्थूरं शेश्चयं राधो अह्रयं प्रस्कण्वाय नि तौशय॥ ८.०५४.०८

वयम्। इन्द्र। ते- त्वाम्। स्तोमेभिः- मन्त्रैः। विधेम- परिचरेम। त्वम्। अस्माकम्- नः। शतकतो- प्रभूतप्रज्ञ। महि- महतीम्। स्थूरम्-प्रभूताम्। शशयम्- निहितामिति भावः। अह्रयम्-अकुटिलाम्। राधः- संसिद्धिम्। प्रस्कण्वाय- मन्त्रविदे। नि- नितराम्। तोशय- यच्छ॥८॥